

El pes del territori

Direcció, administració, publicitat i vendes:
 Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.
 Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
 1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
 Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresòl-dreta.
 07001-Palma de Mallorca.
 Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça Internet:
<http://www.eltemps.net>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Jaume Monzó.
Cap de redacció: Enric Rimbau
Redacció de València: Núria Cadenas, Víctor Maceda,
 Jesús Prats (fotografia), Rosa Serrano (documentació),
 Violeta Tena i Assumpció Palau (secretària de redacció).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís Bonada, Xevi Camprubí, Àlex Milian i Gemma Morales (secretària de redacció).

Redacció de Palma: Miquel Payarés.

Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (correcció lingüística), Miquel Benítez (escàner i portada), Vanessa Prieto (maquetació i gràfics).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canís, Salvador Cardús, Salvador Cot, Martí Domínguez, Xavier Duran, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Ramon Folch, Josep Gifreu, Àlex Gorina Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere Martí, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch, Marta Pessarrodona, Ferran Sàez Mateu, Antoni Serra Ramoneda, Sebastià Serrano, Bernat Sòria, Mònica Terribas, Adolf Toberia, Ramon Tremosa, Josep M. Ureta, Eva Vila, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Ferran Casas (Madrid), Macià Clararum (Castelló), Míriam Díez (Roma), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carla Fibla (Rabat), Sebastià Girard (Catalunya Nord), Victòria Jiménez (Londres), Carles Marquès (Menorca), Octavi Martí (París), Rosanna Melià (Terres de l'Ebre), Anna Sàez (Lleida), A. V. Santamaria (Alacant), Toni Solanelles (Andorra).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Albert Balanzà, Oriol Bohigas, Miquel Calvet, Violeta Camarasa, Laia Campos, Alexandre Carbó, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Joan Esculies, Enric Faura, Laia Fernández, Anna Ferrer, Jordi Finestres, David Garrido, Roser Gasol, Jordi Giménez, Salva Giménez, Pere Gimferrer, Paco Gisbert, Dani Gómez (País Basc), Andreu Gomila, Jordi Llaonart (Kuwait), Maite Insa, Josep Maria López Llaví, Josep Enric Llebot, Josep-Vicent Marquès, Joan M. Oleaque, Pelai Pagés, Aida Palau, Montse Palau, Toni Payà, Juli Peretó, Gaspar Pericay, Carles Pont, Pilar Rahola, Paula Reig, Marià Sánchez, Lali Sandiumenge (el Caire), Jordi Sebastià, Màrius Serra, Cristina Simon, Sergi Tarin, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Josep Maria Terricabras.

Traductors: David Egea (alemany), Àngels Giménez (alemany), Yolanda Girao (italià), Maite Insa (anglès i francès)

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagueú, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, Vicente A. Jiménez, Salvador Llosa, Glòria Matamala, Jordi Play.

Disseny: Vanessa Prieto.
Disseny capçalera: Enric Satué
Foto portada: EL TEMPS.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
 Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Josep Soler (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Subscripcions: Quica Sena.
Administració: Susanna Alacren i Pilar Martí

Fotomecànica i impressió: Signo Gráfico S.L.
 Alboraya (L'Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
 (S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Un dels temes que més incomoda la classe política catalana és la reforma de la llei electoral del Principat. De la manera com es modifiqui depèn el sistema de correlació de forces entre els partits polítics del Principat. Per això Catalunya és l'única autonomia de l'estat que no té llei pròpia, i funciona amb una disposició addicional de l'Estatut del 1979, que es regeix per les normes vigents de les eleccions al Congrés.

Es pràcticament inajornable, doncs, el debat de la redacció d'una llei electoral catalana, i més encara si el nou Estatut de Catalunya prospera. Segur que atènyer el consens entre les formacions catalanes per aquest tema serà molt més complicat del que ha estat negociar el projecte de nou Estatut català. Tots els partits s'hi juguen molt. El PSC, hegemònic a Barcelona i el cinturó metropolità, on es concentra més de la meitat de la població de Catalunya, sempre s'ha considerat un damnificat del sistema electoral català, que jutgen de poc representatiu i amb una sobredimensió dels territoris menys poblats del Principat. IC i el PP, per camins diferents, coincideixen amb la interpretació del PSC. Just pels motius contraris, CiU, amb bona implantació a tot el Principat, però més dèbil a la capital catalana i el seu cinturó, defensa la necessitat d'un sistema que mantinga la ponderació territorial. ERC, amb una bona distribució territorial del seu electorat, i amb un cert creixement a Barcelona i rodalia, estaria a cavall de les dues visions, si no fóra que vol evitar un sistema que done l'hegemonia política a un dels dos partits principals. Cinc partits, cinc interessos divergents. Aquesta és la dificultat del debat.

Fer una nova llei electoral és una responsabilitat indispensable dels partits per dotar el sistema polític català de l'eina elemental per a un bon funcionament democràtic. La nova llei ha de ser inapel·lable per a tothom. I per afrontar el debat en condicions cal deixar enrere les demagògies partidistes que fins al dia d'avui han impedit l'elaboració d'una llei electoral catalana pròpia.

Catalunya és un territori amb un gran desequilibri demogràfic. I la nova llei ho ha de tindre present, si no vol excloure part important de la població. La premissa d'"una persona, un vot", defensada pels qui volen un sistema només representatiu, no pot ser guia de la nova llei electoral catalana. Cap país no ho fa. Tots els sistemes electorals, amb més o menys grau, corregeixen els desequilibris territorials. Sense una ponderació territorial de l'electorat, i amb un procediment d'Hondt que encara tendeix a sobrerepresentar els partits majoritaris, la diversitat territorial i política del Principat, com la de qualsevol altre país, quedaria reduïda al no-res.

Als nostres lectors

Un cop la majoria de partits catalans s'han posat d'acord sobre l'Estatut i el model de finançament, queda per resoldre el tercer gran motiu de discrepància política a Catalunya: la reforma del sistema electoral. El debat sobre l'elaboració de la llei electoral catalana, pendent des del 1979, fa mesos que és obert, tot i que amb l'elaboració del nou Estatut pel mig, els partits han evitat una confrontació directa sobre el tema. Però el PSC insisteix que el sistema electoral vigent els perjudica i vol resoldre la situació. En EL TEMPS d'aquesta setmana hi ha la darrera proposta per reformar el sistema electoral que, com a punt de partida per a una negociació, ha fet ERC, i la seva comparació amb els models que proposen el PSC i CiU.

En el tema de portada, analitzem el passat i el present de l'opa de Gas Natural sobre Endesa, i del futur d'una operació que ha remogut el mapa energètic estatal.

Xevi Camprubí, redactor